

Drobečky

od sv. Františka
* občasník choceňské farnosti *
podzim 2023

Milé sestry a bratři,
dnes v neděli 1. října 2023 slavíme poutní slavnost ke cti patrona našeho kostela svatého Františka Serafinského. Slavíme tuto slavnost za zvláštních okolností, protože část farního společenství se v tuto dobu vrací z poutního zájezdu do italského Assisi.

Tento poutní zájezd byl už naplánován v květnu 2020, ale kvůli celosvětové pandemii jsme ho museli odložit. Až teprve letos se nám všechno povedlo zorganizovat. Tento rok máme dvojí důvod k návštěvě Assisi, nejen že navštívíme hrob svatého Františka, ale také hrob svaté Kláry, která se čerstvě stala patronkou kaple na faře. S dvojí radostí tedy jedeme do Assisi, ale i s radostí se vracíme do Chocně, protože *všude dobře, ale doma nejlíp*. Takže v neděli 1. 10. 2023 v 9.00 hod., kdy se bude slavit choceňská pouť, my budeme projíždět rakouské Alpy. Ale i tam budeme myslet na všechny farníky a spojíme se s vámi a s otcem Pavlem Kadlečkem skrze modlitbu a zpěv ke cti svatého Františka a svaté Kláry.

Milé sestry a bratři, dnes se také slaví 26. neděle v mezidobí. V druhém čtení nám církev čte úryvek z listu sv. Pavla apoštola Filipanům: *Je-li možno povzbudit v Kristu, je-li možno posílit láskou, je-li jaké společenství Ducha, je-li jaký soucit a slitování: dovršte mou radost a buďte stejné mysli, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení, v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu. Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši (2,1-5).*

Těmito slovy se ve svém křesťanském životě řídil svatý František. On věděl, že cesta ke svatosti není cestou individuální, samotářskou, soukromou. On věděl, že má-li křesťan růst v dokonalosti, nesmí to dělat na vlastní pěst. Proto založil křesťanskou komunitu, protože každý křesťan je součástí jedné velké komunity, jedné velké rodiny, kterou je CÍRKEV.

Církev, řecky ekklésia, je společenstvím lidí, kteří odpověděli na Boží volání a přišli k němu, aby Boha poznali, uvěřili mu, zamilovali si ho a Boha chválili. Církev je společenstvím víry, naděje a lásky. A každý, kdo má v sobě stejné smýšlení, jaké měl Pán Ježíš Kristus, jaké měl v sobě svatý František, svatá Klára a všichni svatí, patří do jednoho společenství srdce, ducha a těla, kterým je CÍRKEV, jako náš domov a naše vlast. To proto také putujeme do Assisi, ne každý sám na vlastní pěst, ale společně jako farnost čili součást CÍRKVE.

o. Bogdan

ZE ŽIVOTA FARNOSTI – PLÁNY

KALENDÁŘ FARNÍCH AKCÍ

27. 9. – 1. 10. – FARNÍ POUTNÍ ZÁJEZD DO ASSISI

Neděla 1. 10. – Pouť ke cti svatého Františka Serafínského
(mše svatá v 9.00 hod. P. Pavel Kadlečík SDB)

Neděle 8. 10. – Slavnost Výročí posvěcení kostela sv. Františka v Chocni

Neděle 8. 10. – Setkání na faře ohledně představení návrhu interiéru kaple
sv. Kláry (18.00 hod.)

Středa 1. 11. – Slavnost Všech svatých, mše svatá v 18.00 hod.

Čtvrtek 2. 11. – Vzpomínka na všechny věrné zemřelé,
mše svatá v 18.00 hod.

Středa 22. 11. – Setkání pastorační rady farnosti

Neděle 26. 11. – Slavnost Ježíše Krista Krále

ZE ŽIVOTA FARNOSTI – OHLÉDNUTÍ

PRÁZDNINY NANEČISTO

V parku u pily pořádala naše farnost v neděli 18. 6. každoroční akci Prázdniny nanečisto. Letos účastníci podnikli cestu do pravěku. Více než osmdesát návštěvníků si na šestnácti stanovištích mohlo ověřit své znalosti

o dinosaurech i o současných rostlinách, dozvědět se o zářeckolhotském ptakoještěrovi a vyzkoušet si lov na mamuty. Pro kreativce byla připravena stanoviště s výrobou náramků a záložek, kolíčkových ještěřů nebo barvení sádrových dinosaurů. Svou zručnost si také účastníci vyzkoušeli při rozdělování ohně, střílení z luku, hodu oštěpem do třetihor, pečení pravěkých placek a nácviku archeologického průzkumu. Z akce se děti i rodiče vraceli s úsměvem a perníkovou odměnou.

Velký díky patří organizátorům a dobrovolníkům, kteří zajišťovali jednotlivá stanoviště. Těšíme se zase za rok.

Sára Pavlišová

CHOCEŇSKÝ FARNÍ DEN

Letošní farní den nám opět umožnil setkání celé farnosti na farní zahradě. Mohli jsme si prohlédnout opravené části fary, včetně prostoru, kde bude nová kaple, a setkat se s našimi mladými, kteří se rádi podělili o své zážitky z cesty a ze setkání mládeže v Lisabonu. Díky za to a také díky všem, kteří přispěli svojí prací a svými ochotnými rukama k velmi hezkému průběhu celé akce, kde nechybělo ani sportovní vyžití. Díky otci Bogdanovi, protože on s velkou odpovědností myslí na vše, co s touto akcí souvisí, a naše radost je i jeho velkou radostí.

Martin Filip

SDÍLENÍ ZÁŽITKŮ Z PRÁZDNIN

Než se začnete do zážitků, které prožili vaši blízcí z choceňského kostela, ráda bych poděkovala všem, kteří výzvu nejenom vyslechli, ale dokonce ji naplnili a napsali pár slov (někdy i odstavců) o svých prázdninách a volných dnech, ve kterých odpočívali, poznávali a radovali se z nového. Ještě jednou díky.

Anna Filipová

V červenci jsme **na Medlově podnikli tábor s rodinami** z Duhových tříd. Využili jsme zázemí a táborových zkušeností z farních táborů, které tu před lety probíhaly. Zažili jsme perfektní spolupráci s většinou "nekostelními" rodinami. Zaujalo nás velké nasazení všech rodičů a posílili jsme vztahy.

V srpnu jsme se po dvou letech znovu odhodlali **vyrazit k moři**. Zastávku ve slovinských horách nám minule překazila covidová opatření, tentokrát se to ale podařilo. Našli jsme dokonce krásný kemp Danica nad Bledským jezerem. Brzy se ale zkazilo počasí, které následně zapříčinilo velké záplavy, tak jsme po dvou nocích ujeli do kempu u moře. Nakonec jsme zakotvili v apartmánu v chorvatské rybářské vesničce Mošćenička Draga. Zjistili jsme, že i u Jadranu může v červenci solidně pršet, ale od třetího dne už svítlo podle plánu. Šnorchlovací výbavu jsme nejlépe využili až na ostrově Cres a Mali Lošinj, kam jsme vyrazili za podvodním životem.

Šárka a Dan Markovi

Netvrdím, že byl nejkrásnější, ale určitě nejsilnější zážitek mám z **návštěvy Vajontské přehrady u městečka Longarone v Itálii**. Na podrobnosti tu není místo, najdete je na webu. Ze dvou třetin zasypanou a vypuštěnou přehradu, která se stala němým svědkem tragédie z roku 1963, obklopuje neopakovatelná atmosféra. Pokud se tam vydáte, neudělejte stejnou chybu jako já a vyhraďte si dostatek času.

PS: Kdybyste tam našli klíček od motorky, vezměte mi ho do Chocně.

Honza Vích

Letošní prázdniny jsem byl na **sportovním táboře MAPETO**. Na kolech jsme jeli na Pastviny, ubytování bylo v chatkách, program byl zaměřený na sportovní aktivity, což mě vyhovovalo. Tábor mohu jen doporučit. S rodinou jsme **navštívili Adršpach** – skalní město a jeskyně neměly chybu. Další čas jsme strávili **v Krkonoších**. Na Luční boudě doporučuji k občerstvení obří rohlík a polévku, která dodá sílu k výstupu na Sněžku a na cestu zpět Obřím dolem. Prázdniny rychle utekly, naštěstí se můžu těšit na pouť do Assisi.

Josef Kazda

Jeden týden o mých velmi nabitých prázdninách jsem strávila na **křesťanském táboře JUMP ve vesničce Kostelní Vydří**. Spolu s Eliškou Čiperovou jsme přijely do klášterního komplexu se zahradou (zde všichni účastníci spali ve stanech), krásným kostelem, karmelitánským knihkupectvím a velkou budovou s kuchyní a pokoji pro pořadatele. Letos bylo 135 účastníků, z nichž 90 přijelo poprvé jako já. Denní program tvořila vždy ranní mše, přednáška v kostele (např. o kněžství od P. Vlasty Kadlece, který vyprávěl o své službě v Itálii) a diskuse ve skupinkách, kde jsme poznávali sami sebe. Odpoledne byly workshopy, které jsme si mohli zvolit, např. včelařství, volejbal, výroba růžence či výroba ikon. Zažili jsme také velkolepou skupinovou hru na celé odpoledne. Večer jsme trávili v kostele, kde zněly písničky, modlitby nebo byla adorace. Po celou dobu nás doprovázeli kněží, kteří tam byli plně pro nás. Určitě někteří znáte Kateřinu Lachmanovou z televize NOE, která tam s námi také celý týden byla. Největší zážitek ve mně zanechala intenzita JUMPu – s lidmi, se kterými se znáte tři dny, řešíte témata, nad kterými málokdy přemýšlíte, nebo si uvědomíte, že síla křesťanství dokáže být fakt veliká. Na JUMP může jet každý od 15-23 let nebo ten, kdo je propojený s charismatickou konferencí, zde na věku nezáleží. Přeju Vám všem prožití zážitků, které nejdou někdy moc popsat, a jen vy víte, jakou měly v ten okamžik hodnotu.

Jana Eliášová

Naše země je krásná a svými přírodními útvary a krajinou nás může občerstvit, osvěžit, přivést na jiné myšlenky, naplnit radostí. Žijeme ve světě, který vyžaduje rychlost, výkon, kreativitu, velké pracovní nasazení, a tak je třeba hledat čas a příležitost pro odpočinek, regeneraci sil, čas pro rodinu, pro blízké, ale také čas pro sebe a pro Boha.

Mám rád naše hory. Nepatří sice mezi velehory, ale jsou krásné a chrání naši zem. Chodit po horách, to není jen o poznávání jejich krás, ale také o lidech, kteří zde žili a žijí a o jejich příbězích. V horách na nás dýchá nejen krásná příroda, ale také bohatá a často pohnutá historie.

Velkou inspirací nám mohou být **poutní místa**, která často nacházíme právě v horách a která bývají obklopena lesy a krásnou krajinou. Díky za ta místa, kde můžeme načerpat a doplnit i duchovní síly a kde můžeme nalézt klid pro různá životní rozhodnutí a také čas pro modlitbu za naše blízké a známé, které nosíme v srdci a na kterých nám záleží.

Myslím si, že velkou radostí a inspirací pro mnohé mladé lidi mohlo být i letošní **celosvětové setkání mládeže v Lisabonu**. Velké množství lidí tuto akci také sledovalo v televizi a v rozhlase a modlilo se za mladé lidi a za celou tuto akci. To je velký dar a také velká radost pro nemocné a pro naše bližní, kteří jsou omezení v pohybu a modlitbou projevují svoji lásku a vyjadřují podporu, protože oni jsou také důležití a lásku si zaslouží.

Začíná nový školní rok. Pro učitelskou obec, ale také pro děti a mládež to opět, jako každý rok, znamená skokový nárůst práce a povinností. A tak vnímáme jako velmi důležité a potřebné požehnání otce Bogdana. Díky.

Martin Filip

LAUDATO SI

V minulém článku jsem slíbila pokračování o encyklice Laudato si, ale teď v září vám chci představit aktuální výzvu ke slavení Doby stvoření. Doba stvoření se slaví v mnoha křesťanských církvích v týdnech mezi 1. září (Světový den modliteb za péči o stvoření) a 4. říjnem (památka svatého Františka z Assisi) zhruba od roku 2000. Papež František nás už několik let po sobě zve, abychom se

přidali modlitbou i ochotou měnit své postoje a svá jednání a budovat správné vztahy nejen s lidmi, ale se všemi Božími tvory.

Je krásné, že právě během Doby stvoření se uskuteční náš farní zájezd do Assisi, tak se přímo tam můžeme přidat k modlitbám za stvoření i za nás, abychom poznali, co každý z nás můžeme změnit.

Konkrétní inspirace, co můžeme dělat:

Pro méně obalů: Když jdu na nákup do pekárny, podám prodavače svoji bavlněnou tašku, aby mi pečivo dala přímo do ní.

Pro nemocného bližního v nemocnici: Pravidelně daruji krev nebo krevní plazmu. Doporučuji nemocnici Litomyšl – odběry krve dělají v úterý a v pátek, odběry krevní plazmy v pondělí, středu a čtvrtek.

Pro školáky v Gambii: Když potřebuji koupit obyčejné kolo, můžu si pořídit repasované kolo přes www.kolaprokola.cz a tím přispěji na vhodná kola pro africké školáky.

Pro šetrnější čištění: Než vyhodím vymačkanou půlku citronu, tak ji dám do myčky mezi nádoby a spustím mycí program. Působí podobně jako čistič myčky, ale nezanáší odpadní vody.

Pro ochlazování vzduchu v létě a pro produkci kyslíku: Jsem majitelem pozemku, kde je místo pro strom? Zasadím strom. Nejvhodnější doba pro sázení ovocných a okrasných stromů a keřů je říjen.

Pro méně oxidu uhličitého z dopravy zboží: Kupuji hlavně lokální potraviny a málo často potraviny dovážené z velké dálky. Kdo by chtěl dostávat mailem nabídku produktů z Dvorku pod lípou na Hemžích (na podzim zelenina a brambory, od jara do září mléčné výrobky z ovčího mléka), napište si o ni Maruše Axlerové: MarieAxlerova@seznam.cz

Pro spravedlivější mzdu chudých pěstitelů kakaovníků na Pobřeží Slonoviny, kteří nikdy neochutnali čokoládu: Aspoň někdy koupím v obchodě čokoládu s modrozelenou značkou FAIRTRADE (v Lidlu i v Penny ji mají).

Lýdie Eliášová

CESTOVÁNÍ PO NOVOHRADSKÝCH HORÁCH

Na jihu Čech, východně od Šumavy, v blízkosti severní rakouské hranice se rozkládá malebný kraj Novohradských hor. Svojí rozlohou patří mezi menší hory, které ale uchvacují svojí neokázalou krásou, svými hlubokými lesy, rozsáhlými a květenou bohatými loukami, pastvinami, svojí zachovalostí. Na mapě lze hory vymezit prostorem od Dolního Dvořiště přes Pohorskou Ves, Horní Stropnici až po Nové Hrady. V krajině existuje více tras, po kterých lze putovat.

Druhá světová válka a hlavně poválečné období se tvrdě a nelítostně podepsaly na charakteru a současném stavu zdejšího kraje. Mnohé zaniklé obce i samostatné usedlosti a hospodářství by mohly vyprávět o kdysi živém a na pracovitě a zbožné lidi bohatém kraji. Stopy pohnuté minulosti cítíme na každém kroku. ... Dnes tu žije velmi málo lidí a ještě méně stálých obyvatel, zdá se však, že zdejší krajina začíná být znovu objevována. **Pojďme se projít krajem Novohradských hor.**

Pokud zvolíme jižní trasu, která se přibližuje k hranici s Rakouskem, můžeme navštívit a prohlédnout si nebo jen tiše projít i některá následující místa.

Svatý Kámen, zrekonstruovaný a vysvěcený kostel Panny Marie Sněžné, bývalý klášter, poutní místo U Svatého Kamene, šestiboká kaple nad pramenem s léčivou vodou

Cetviny, zaniklá obec (demolice většiny domů, hraniční pásmo), kostel Narození Panny Marie, po rozsáhlé opravě slavnostně vysvěcen, **křížová cesta** vedoucí k hranici s Rakouskem, kaple Panny Marie Lurdské, kamenný most přes hraniční řeku Malši

Kamenec, nejvyšší hora české části Novohradských hor (1072 m), skalnaté útvary na vrcholu

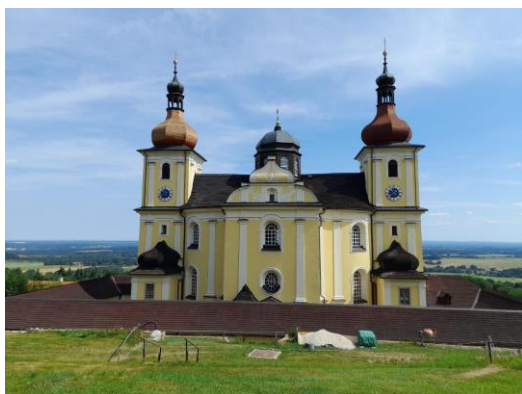
Pohoří na Šumavě, zaniklá obec, nyní osada, kostel Panny Marie Dobré rady; opravená a opět využívaná část kostela (sakristie a presbytář), zajištění zdiva po zřícení klenby hlavní lodě a věže; prostor pro kulturní a duchovní akce

Janovy Hutě, zaniklá osada Pohoří na Šumavě, která se rozprostírala v lesích Novohradských hor, nedaleko hranic s Rakouskem a toku Lužnice, která kousek od bývalé osady opouští **Kapelníkův rybník** (Kapelunk)

Žofin, Žofinský prales, přírodní rezervace, je společně s pralesem Hojná voda nejstarší rezervací v pevninské Evropě

Kraví hora (962 m), třetím nejvyšším vrcholem okresu České Budějovice, zalesněná hora, žulové útvary (Napoleonova hlava) na vrcholu a v jeho blízkosti, nedaleko od vrcholu stojí bývalá vojenská hláska, od roku 2001 telekomunikační stožár a rozhledna s výhledy na Novohradsko, z dálky viditelnou **dominantou** severovýchodního svahu je vesnice **Dobrá Voda** s poutním kostelem

Dobrá Voda (700 m), nádherný barokní kostel Paní Marie Těšitelky, vyhledávané poutní a lázeňské místo s nejčistším vzduchem v Čechách, dvě malé kašny s pramenem čisté a mírně radioaktivní vody, léčivé účinky vody byly objeveny již v 16. století, klid a krásné přírodní scenérie

Nové Hrady, město poblíž hranic s Rakouskem, ve středověku významnou pohraniční pevností, nejvýše položené město (541 m) okresu České Budějovice, hrad přestavěný na zámek na skalnatém výběžku nad Stropnicí, zámek Nové Hrady, klášter servitů, kostel sv. Petra a Pavla

Každé z navštívených míst, ať už je to hora, les, rybník, jezírko, řeka, kostel, poutní místo, kaplička, studánka nebo cokoli jiného, má svoji atmosféru a nějak na nás působí. Díky za to, že se můžeme zastavit, ztišit se, potěšit se z krás kolem sebe a nabrat si trochu radosti a energie pro svůj další život i pro své blízké a pro lidi kolem nás.

V Cetvinách jsem se setkal s člověkem, který se skupinkou věřících lidí jezdí po hraničních horách a společně se modlí za uzdravení bolestí a ran v českém pohraničí.

V Pohoří na Šumavě jsem mluvil s člověkem, který se stará o opravený a zachráněný kostel a o farní kavárnu vybudovanou pro občerstvení a setkávání lidí z obou stran hranice. Doplnil jsem si u něho vodu na další cestu a dověděl jsem se spoustu zajímavostí.

Některé navštívené kostely a poutní místa byly před opravami hodně poškozeny. Společným úsilím řady ochotných lidí se podařilo mnoho dobra a to dobro se přenáší i na lidi, kteří tato místa navštěvují. ...

Martin Filip

Janovy Hutě (zaniklá osada)

Lesní domov

O Pohoří na Šumavě často zdá se mi, les kolem voní ve snu smrky a jedlemi. Modlitba k slunci stoupá čistým zpěvem, jak člověk písni ten dech dýchá dřevem.

Má totiž srdce, tu je slyším bít, nad vřavou světa uchovává klid. Chceš-li být aspoň jednou s tichem sám, hluboký rybník spí v tom lese tam.

Nehybná hladina se občas pozachvěje, rej sudiček hloub na dně prý se děje a někdy snad i zdola slýchat hlasy. To si jen, vodo, prozpěvuješ asi.

Jako by prameny ti srdcem protékaly, jako sám Luzný čaroval by z dáli. I mořský orel hnízdívá tu blízko, jelen se tu pásá pod zelenou břízkou.

Zdraví tě luka, tonou kolem v rosách, zdraví tě jejich květy, srdce lesa, rybníku, po sám okraj plný ticha, rybníku, plný života a jasu.

Postaru říká se ti Kapelluken, opájím se tím jménem, jeho zvukem. Bože, veď nás k té vodě plné vůně a uzdrav srdce, které steskem stůně.

O lese u hranic přecho často zdá se mi, pověsti slýchám šumět jeho větvemi. Modlím se s ním v pohoří na Šumavě, nad námi strmí nebe ve své slávě.

Herma Halbhüberová

(báseň je přepsána z místa Janovy Hutě)

PODCASTY DO UŠÍ NA CESTY DO ŠKOLY

Dlouhé cesty do školy vlakem, autobusem, ale i pěšky umí být občas otravné a ubíjející, proto je potřeba si je zpestřit a vyplnit něčím smysluplným a zábavným. Již dlouho holduji podcastům, které poslouchám na cestě do práce, při úklidu nebo na procházce a nyní bych Vám ráda představila dva, které jsou křesťanský zaměřené.

Láska a jiné srandy je podcast manželského páru Moniky a Kuby z Brna, který již čtyři roky nahrávají o víře a vztazích. Na každý díl si vyberou jedno téma a o něm mluví na základě svých zkušeností, ale také zkušeností svých blízkých. Manželé jsou protestanti, ale pohled na život v partnerském vztahu mají velice podobný jako my katolíci. Dokážou skvěle vysvětlit i náročná témata a nebojí se mluvit upřímně. Najdete zde spoustu skvělých poznatků a vyslechne si mnoho důležitých rad, ale vždy k tomu přistupujte s odstupem a poté si o tématu třeba ještě promluvíte s rodiči nebo s nějakým jiným mladým manželským párem.

Za kostelem je podcast plný rozhovorů s obyčejnými lidmi, kteří svoji víru žijí ve svých povoláních. Rozhovory vede kněz Jan Hanák, který je zároveň dokumentaristou, a jeho projev i práci mohu jen doporučit. Byl to totiž i můj profesor na vysoké škole. Rozhovory jsou skvěle postavené a dozvíte se nejenom o tom, jak to chodí v různorodých pracích, ale také o tom, jak lidé žijí obyčejně neobyčejný život naplněný vírou.

Anna Filipová

Toto číslo sponzoruje:

Tel.: 608 709 881

Internetové stránky farnosti

www.chocen.farnost.cz

Uzávěrka dalšího čísla *Drobečků* je 19. 11. 2023. Příspěvky prosím doručte na adresu drobecky@seznam.cz, Anně Filipové, Martině Krskové nebo panu faráři. Díky!

Drobečky připravili: Anna Filipová, Martina Krsková, Tomáš Nix